

selfebertilfælde, der gaar saa langt tilbage som til 1861. Jeg skal her nævne disse Tal for Dem.

Barselfeber	Anmeldte Tilfælde	Døde
	i Gennemsnit aarlig	i Gennemsnit aarlig
1861—1870	200	86
1871—1880	119	43
1881—1890	150	36
1891—1900	105	20
1901—1906	67	18
1907	66	16
1908	89	13
1909	71	6
1910	52	10

Eftersom Jordemødrene leder saa godt som alle normale Fødsler i Danmark, maa dette Resultat jo for en stor Del regnes dem til Ære, og jeg maa have Lov til her at sige, at Stadslægen sagde til mig, da han gav mig denne Oversigt, at den kunde vi godt være bekendt at sætte i Glas og Ramme og hænge op paa Jordemoderforeningens fineste Væg.

Vi skal nu se paa de Fordele Jordemødrene selv har opnaaet, og de svarer ikke altid saa godt, hverken til det Ansvar, der er forbunden med Jordemodergerningen, eller til de Fordringer, der ofte stilles til dens Udøvere.

To uhyre vigtige Ting er imidlertid naaet, nemlig for det første. *Højere Anseelse.* De kender og ved jo sikkert Alle, hvor lidt Jordemødrene har været regnet for tidligere, og det er ikke saa forfærdelig mange Aar siden, at man ikke holdt af at sige, at man var Jordemoder, naar man var udenfor sit Arbejde; selv *endnu* er det ikke i alle private Kredse, man opnaar at blive forestillet som Jordemoder. Hvis man f. Eks. sidder paa en Visit hos en af sine Patienter og et andet Besøg kommer til, hænder det, at Værtinden omhyggeligt omgaar det famøse Ord *Jordemoder* og forestiller En, som den Dame, der har hjulpet hende eller lignende. Heldigvis hører dette jo til Undtagelserne. Efterhaanden som Kvinderne bliver mere oplyste og mere maalbevidste, vil de der vælger Jordemodergerning sikkert i endnu videre Udstrækning forstaa at hævde deres Stand og tiltvinge sig Respekt. I Tilknytning til dette skal jeg anføre, at den i Fjor

afgaaede Overjordemoder Fru Wegener efter sit 25 Aars Jubilæum paa den kgl. Fødselsstiftelse i Aaret 1903, hædredes med Fortjenstmedaillen i Guld*; en Begivenhed, der hilstes af hele Standen med Begejstring, vi havde nemlig allerede i nogen Tid gaaet og skumlet over, at Overjordemoderen ved Fødselsstiftelsen i Paris havde faaet tildelt Æreslegionens Kors, og at vi intet tilsvarende kunde rose os af herhjemme.

Den anden Fordel er det formindskede Arbejde, idet den gammeldags »Aftenpusling«, som eksisterede, i hvert Fald i Byerne, allerede for flere Aar siden er bortfalden; for Københavns Vedkommende i 1893, da Foreningen blev dannet; ligesom ogsaa Morgenbesøgene blev *noget* indskrænkede. Udenforstaaende kan maaske vanskeligt forestille sig, *hvor* stor en Lettelse det var, at blive dette i høj Grad besværlige Tillæg til Dagens Arbejde kvit; efter en ofte gennemvaaget Nat og trættende Besøg om Formiddagen atter at skulle rundt om Aftenen, og hvert Sted gøre Patient og Barn i Stand, for maaske, naar man kom hjem, at blive kaldt ud igen; det er rent ud ufatteligt for os nu, hvordan Jordemødrene i den Tid har kunnet tilfredsstille Antiseptikens Fordringer blot saa nogenlunde.

Vi kommer nu til et Forhold, hvor vi desværre ikke kan rose os af at være kommen synderlig vidt, nemlig selve Betalings- og Lønspørgsmaalet.

Forholdene paa Landet fremtræder naturligtvis græstest, fordi Jordemødrene dér har en utilstrækkelig Løn og er bunden af en Takst i »Instruks for Jordemødre«, der forbyder dem at forlange mere, end hvad nævnte Takst tillader.

Tiden er for knap til, at jeg her kan komme nærmere ind paa dette Forhold, jeg har tidligere skrevet en Artikel i »Kv. og Samf.«, hvor jeg har citeret den omtalte uværdige Paragraf i Instruksen, som indeholder Taksterne, og De har sikkert alle læst Referaterne fra det nylig afholdte Alm. danske Jordemodermøde, hvor der af alle skrives om det meningsløse i, at en Jordemoder skal kunne bydes 1 à 2 Kr. for en Fødsel. Man faar i Sandhed ikke Indtryk af, at Mændene sætter deres Hustruers og Børns Liv meget højt, siden de ikke undser dem for at betale efter en saadan Bestemmelse; — men trods alt staar Paragrafen der endnu, *stadfæstet* i

*) Se Kvinden og Samfundet 1910, Nr. 15.